

Posudek vedoucího bakalářské práce

Zuzany Nevařilové

**Fresková výzdoba od Felixe Antonína Schefflera
v kostele sv. Jiří a sv. Martina
v Martinkovicích**

Zuzana Nevařilová se ve své bakalářské práci zaměřila na freskovou výzdobu kostela v Martinkovicích od Felixe Antonína Schefflera z roku 1748. Martinkovický kostel, dílo italského stavitele Martina Allia z let 1690-1692, patří k tzv. broumovské skupině kostelů, z nichž většina se autorsky váže k pražskému staviteli Kryštofu Dientzenhoferovi a jeho synovi Kiliánu Ignáci a stavebnicky k uměnímilovným představeným kláštera Tomáši Sartoriovi a Otmarovi Zinkovi.

V úvodu ke své práci autorka formulovala jasně a explicitně cíle a implicitně i zamýšlené metody svého postupu. V kritickém zhodnocení literatury najde čtenář spolehlivý přehled dosavadního bádání, který zahrnuje i nepublikované absolventské práce, stavebně historické průzkumy a restaurátorské zprávy. Archivní materiál nebyl z časových důvodů v práci použit, avšak autorčin zájem o jeho zhodnocení v budoucnosti je příslibem.

V první kapitole své bakalářské práce se Zuzana Nevařilová zaměřila na stavební historii a typologii martinkovského kostela. Její popis a charakteristika raně barokního kostela je po výtce profesionální a autorka zde prokazuje přesvědčivé ovládnutí architektonické terminologie i smysl pro prostorové řešení kostela. Kapitola o jeho tvůrci Martinovi Alliovi shrnuje poznatky z encyklopedické literatury. I když bude podíl Allia na vývoji architektury v Čechách 17. století spíše marginální, je jeho martinkovské dílo solidním příkladem geometrizujícího klasicismu.

Logickým pokračováním prezentace osobnosti architekta je pojednání o tvůrci chrámové výmalby. Autorka Schefflera sleduje od jeho uměleckých počátků v dílně otce, mnichovského malíře Johanna Wolfganga, přes malířovo umělecké zrání v ateliéru Cosmy Damiana Asama k jeho debutu v kostele sv. Petra a Pavla v Nise z roku 1730 a provází malíře všemi štacemi jeho úspěšné umělecké dráhy až k jeho smrti v roce 1760.

V kapitole věnované charakteristice Schefflerova malířského umění vidím jeden z nejzávažnějších přínosů předložené bakalářské práce. Zde projevuje autorka schopnost únosné generalizace, vytříbený smysl pro zákonitosti Schefflerových malířských kompozic, ale i vizuální nadání, které nám dnes u mnoha členů našeho „cechu“ chybí.

Pojednání o Schefflerových učitelích Groothovi a Asamovi není samoučelné, neboť bude v závěru bakalářské práce pro čtenáře důležité pro pochopení intenzity vlivu Asama na celou Schefflerovu tvorbu.

Obsahové těžiště bakalářské práce Zuzany Nevařilové leží v pojednání o výmalbě martinkovického kostela. Autorka tu postupuje od věcného popisu jednotlivých výjevů, přes určení ikonografie fresek, až k charakteristice jejich výtvarného provedení, včetně barevnosti a nasazení hry světla a stínů.

Důležitou složkou pojednání o martinkovických freskách je i zasvěcené zpráva o jejich restaurování v letech 2007-2012.

Závěrečná část bakalářské práce je věnována zařazení martinkovických fresek do kontextu Schefflerova díla a nalézání pozice malíře v kontextu barokní malby v Čechách. Stejně tak pro badatele přínosné je i autorčino kreativní a přesvědčivé nalézání zdrojů Schefflerovy inspirace v konkrétních dílech Cosmy Damiána Asama.

Práce je doprovázena přehledem použitých pramenů a literatury a rozsáhlou obrazovou přílohou.

Bakalářská práce Zuzany Nevařilové je metodologicky, stylisticky a formálně nadstandartní a jako školitel a posuzovatel si dovoluji poznamenat, že se mi nestává často, dostat do ruky absolventskou práci této kvality.

Bakalářskou práci Zuzany Nevařilové doporučuji k obhajově a hodnotím predikátem „výborně“.

9. 6. 2015

Petr Fidler